31978L0050

L 15/28 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 19.1.1978.

PADOMES DIREKTĪVA

(1977. gada 13. decembris),

ar ko papildina Direktīvu 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu, attiecībā uz dzesināšanas procesu

(78/50/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā 14. pants Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvā 71/118/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē tirdzniecību ar svaigu mājputnu gaļu ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 75/431/EEK ([4]), izvirza noteikumu, ka dalībvalstīm jāaizliedz izmantot šajā pantā minēto mājputnu gaļas dzesināšanas procesu;

tā kā šāds aizliegums nebūs saistošs 18 mēnešus pēc tam, kad Komisija būs iesniegusi ziņojumu par dzesināšanas procesiem, uz kuriem aizliegums neattiecas, vai vēlākais līdz 1978. gada 1. janvārim;

tā kā Komisija pēc konsultācijām ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas sastāvā esošajām dalībvalstīm iesniedza Padomei ziņojumu, kurā ietverti nosacījumi, kas attiecas uz uzņēmumu, darbību un kontroli, un kas jāievēro dzesinot, iegremdējot ūdenī, lai uzskatītu, ka uz to neattiecas minētā aizlieguma darbības joma; tā kā šī direktīva ir pamatota uz minētā ziņojuma secinājumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 71/118/EEK 14. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"*14. pants*

1. No 1979. gada 15. februāra dalībvalstis aizliedz dzesināt svaigu mājputnu gaļu, to iegremdējot ūdenī, izņemot, ja to veic saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti I pielikuma V nodaļas 28.a un 28.b punktā, un ja šādā veidā dzesinātus liemeņus tūlīt sasaldē.

2. Tomēr, ja tie ir liemeņi, kas ir iegūti un paredzēti realizēšanai to teritorijā, dalībvalstis ir pilnvarotas uzņēmumiem, kuri 1978. gada 1. janvārī darbojas to teritorijā, pēc pieprasījuma piešķirt atbrīvojumus no 1. punkta prasībām. Šādus atbrīvojumus drīkst piešķirt tikai līdz 1982. gada 15. augustam.

Dalībvalstis, kas izmanto pirmajā daļā noteiktos atbrīvojumus, nedrīkst noraidīt tādas mājputnu gaļas ievešanu to teritorijā, kura iegūta citā dalībvalstī saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem.

([1]) OV C 293, 13.12.1976., 70. lpp.
([2]) OV C 56, 7.3.1977., 88. lpp.
([3]) OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp.
([4]) OV L 192, 24.7.1975., 6. lpp.

3. Tās dalībvalstis, kas vēlas izmantot ar 2. punktu piešķirto iespēju, par to informē Komisiju un citas dalībvalstis pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā vēlākais līdz 1979. gada 15. februārim.

4. Ja izmanto 2. punkta noteikumus par atbrīvojumu, ir aizliegts izmantot I pielikuma X nodaļā noteikto veselības marķējumu.

Tomēr, lai īstenotu 2. punkta otro daļu, attiecīgās dalībvalstis ir pilnvarotas atļaut to teritorijā ievest liemeņus, uz kuriem nav nekāda veselības marķējuma, kā paredzēts I pielikuma X nodaļā."

2. pants

Direktīvā 71/118/EEK iekļauj šādu pantu:

"*14.a pants*

1. Komisija pēc konsultācijām ar Pastāvīgās veterinārijas komitejas sastāvā esošajām dalībvalstīm līdz 1980. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu, kuram pēc iespējas ir pievienoti vai kuram seko attiecīgi priekšlikumi par:

a) pētījuma turpināšanu par tiem liemeņu dzesināšanas procesiem, kas no higiēnas viedokļa ir apmierinoši, ziņojumā ir ziņas gan par I pielikuma V nodaļā 28.a un 28.b punktā minētās sistēmas izveidi, gan par citiem dzesināšanas procesiem, jo īpaši tiem, kuros izmanto šķidro CO2 un šķidro slāpekli, vai procesu ar izsmidzināšanu;

b) mikrobioloģiskajām pārbaudēm – tostarp par robežvērtību nozīmi – un mikrobioloģiskajām metodēm, kas jāizmanto šādu pārbaužu vajadzībām, lai pārbaudītu:

i) I pielikuma V nodaļas 28.a un 28.b punktā minētā dzesināšanas procesa, iegremdējot, higiēnas pakāpi, un

ii) visu nokaušanas procesu no brīža, kad dzīvs putns nonāk kautuvē, līdz iepakošanai vai attiecīgā gadījumā līdz liemeni aizved no kautuves;

c) ūdens uzsūktspēju – tostarp par tā robežvērtības nozīmes attīstību – kā parametrs dzesināšanas iegremdējot iekārtu higiēnas pārbaudēm.

2. Komisija pēc konsultācijām ar Pastāvīgajā veterinārijas komitejā sastāvā esošajām dalībvalstīm līdz 1978. gada 15. oktobrim iesniedz Padomei ziņojumu, kam pēc iespējas ir pievienoti priekšlikumi par konkrētiem higiēnas nosacījumiem, saskaņā ar kuriem liemeņiem, ko tūlīt nesasaldē, var piemērot procesu, kurš atbilst I pielikuma V nodaļas 28.a un 28.b punktā paredzētajiem nosacījumiem.

3. Padome par 1. punktā minētajiem Komisijas priekšlikumiem pieņem vienprātīgu lēmumu 12 mēnešu laikā no to iesniegšanas un par 2. punktā minētajiem priekšlikumiem – līdz 1978. gada 31. decembrim."

3. pants

Direktīvas I pielikuma V nodaļai pievieno šādus punktus:

"28.a Liemeņus, kurus pakļauj dzesināšanai, iegremdējot saskaņā ar 28.b punktā aprakstīto procesu, tūlīt pēc iekšu izņemšanas rūpīgi jānomazgā ar strūklu un nekavējoties jāiegremdē. Mazgāšanai ar strūklu jāveic ar iekārtām, kas efektīvi mazgā gan liemeņu iekšējās, gan ārējās virsmas.

Liemeņiem, kas sver:

— ne vairāk kā 2,5 kilogramus, katram liemenim jāizmanto vismaz 1,5 litri ūdens,

— no 2,5 līdz 5 kilogramiem, katram liemenim jāizmanto vismaz 2,5 litri ūdens,

— 5 kilogramus un vairāk, katram liemenim jāizmanto vismaz 3,5 litri ūdens.

28.b Dzesināšanas procesam iegremdējot jāatbilst šādām prasībām:

a) liemeņi jāiegremdē vienā vai vairākās ūdens vai ledus un ūdens tvertnēs, kuru saturu nepārtraukti atjauno. Ir pieņemama tikai tāda sistēma, kad liemeņus visu laiku ar mehāniskiem līdzekļiem dzen cauri ūdens pretplūsmai;

b) ūdens temperatūra tvertnē vai tvertnēs, ko mēra pie liemeņu ievadīšanas un izvadīšanas punktiem, nedrīkst attiecīgi pārsniegt + 16 °C un + 4 °C;

c) tas jāveic tā, lai XII nodaļā noteikto temperatūru iegūtu pēc iespējas ātrāk;

d) minimālajam ūdens plūsmas daudzumam visa a) apakšpunktā minētā dzesināšanas procesa laikā jābūt:

— 2,5 litriem uz katru liemeni, kas sver 2,5 kilogramus vai mazāk,

— 4 litriem uz liemeni, kas sver no 2,5 līdz 5 kilogramiem,

— 6 litriem uz katru liemeni, kas sver 5 kilogramus vai vairāk.

Ja ir vairākas tvertnes, tīra ūdens ieplūde un izmantotā ūdens aizplūde katrā tvertnē jāregulē tā, lai pakāpeniski to samazinātu liemeņu kustības virzienā, un tīrais ūdens jāsadala starp tvertnēm tā, lai ūdens plūsma cauri pēdējai tvertnei ir ne mazāk kā:

— 1 litrs uz katru liemeni, kas sver 2,5 kilogramus vai mazāk,

— 1,5 litri uz liemeni, kas sver no 2,5 līdz 5 kilogramiem,

— 2 litri uz katru liemeni, kas sver 5 kilogramus vai vairāk.

Ūdeni, ko izmanto, lai tvertnes sākotnēji piepildītu, neiekļauj šo daudzumu aprēķināšanā;

e) liemeņi nedrīkst palikt pirmajā iekārtas daļā vai pirmajā tvertnē ilgāk kā pusstundu vai pārējās iekārtas daļās vai citā(-ās) tvertnē(-ēs) ilgāk nekā noteikti vajadzīgs.

Jāveic visi vajadzīgie drošības pasākumi, lai nodrošinātu, ka procesa pārtraukšanas gadījumā ievēro pirmajā daļā noteikto attiecīgo laiku.

Ja iekārta apstājas, oficiālajam veterinārārstam jāpārliecinās, ka, pirms to atkal iedarbina, liemeņi joprojām atbilst direktīvas prasībām un ir derīgi lietošana pārtikā vai, ja tā nav, jānodrošina, ka tos pēc iespējas ātrāk nogādā uz 1. punkta h) un i) apakšpunktā paredzētajām telpām;

f) katra iekārtas daļa pilnībā jāiztukšo, jāiztīra un jādezinficē, kad vien tas ir vajadzīgs, darba beigās un vismaz reizi dienā;

g) ar kalibrētām kontroles mērierīcēm jānodrošina atbilstoša un nepārtraukta mērījumu uzraudzība un jāfiksē:

— ūdens patēriņš, mazgājot ar strūklu, pirms iegremdēšanas,

— ūdens temperatūra tvertnē vai tvertnēs pie liemeņu ievadīšanas un izvadīšanas punktiem,

— ūdens patēriņš iegremdēšanas laikā,

— liemeņu skaits katrā svara grupā, kas dota šā punkta d) apakšpunktā un 28.a punktā;

h) ražotāja veikto dažādo pārbaužu rezultāti jāglabā un jāuzrāda pēc valsts veterinārārsta pieprasījuma;

i) līdz Kopienas mikrobioloģisko metožu pieņemšanai saskaņā ar 14.a pantu dzesināšanas uzņēmuma pareizu darbību un tās ietekmi uz higiēnas līmeni novērtē ar zinātniski mikrobioloģiskām metodēm, ko dalībvalstis atzīst, un liemeņu inficēšanos ar kopējām un enterobaktērijas dzimtas baktērijām salīdzina pirms un pēc iegremdēšanas. Šādu salīdzināšanu veic, kad uzņēmumu pirmo reizi sāk izmantot, un pēc tam to dara periodiski un katru reizi, kad uzņēmumā veic jebkādas izmaiņas. Dažādu daļu darbība jānoregulē tā, lai nodrošinātu apmierinošu higiēnas standartu."

4. pants

Jebkura tā atbrīvojuma piemērošanas laikā, kas piešķirts saskaņā ar Direktīvas 71/118/EEK 16.a panta a) apakšpunktu, dalībvalstis nodrošina, ka pienācīgi pārbauda dzesināšanas procesu sākotnējās iekārtas un nepārtrauktu darbību visos uzņēmumos, uz kuriem šāds atbrīvojums attiecas.

5. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 1978. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1977. gada 13. decembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

A. HUMBLET